

Meeste stemmen gelden

Tijdens de spelletjes op de lagere (basis) school in vroeger dagen werd er weleens beslist wat voor spel er zou worden gespeeld. Dan was het dat de meeste stemmen golden. Dat principe werd door ons als kinderen al vroeg toegepast, en ditzelfde principe zien we vandaag de dag nog in werking, o.a. in de democratie, maar ook bij andere aangelegenheden. Of dit principe goed is, is maar de vraag.

Het woord democratie komt van het Griekse “demos”, dat is volk, en “kratein”, dat is regeren, dus een volksregering. Ieder weldenkend mens kan begrijpen dat zoiets onmogelijk is en niet bestaan kan. Het is een onwerkelijkheid. Heel het volk kan nooit tegelijk regeren, maar geeft haar stem en recht aan volksvertegenwoordigers. In een democratie gaat men uit van het menselijk gelijkheidsideaal. Een directe democratie is dus onhaalbaar, daar het gehele volk nooit tegelijk kan beslissen of regeren. Vandaar de semi-democratie, waarbij volksvertegenwoordigers namens het volk spreken en handelen. In een democratie wil men machtsopenhoping voorkomen. We zien echter ook in democratieën dat er sprake is van een elite die de macht in handen heeft, waarbij de rechterlijke macht de wetgevende- en uitvoerende macht in evenwicht dient te houden.

Volgens Plato leidt democratie tot dictatuur. Een democratie kan immers

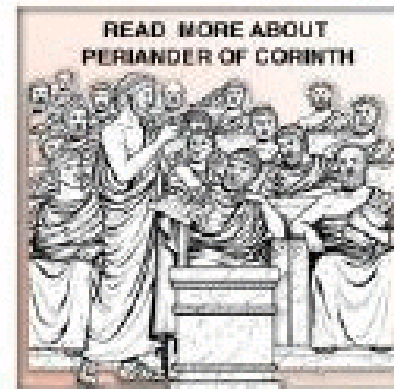

Democratie, een uitdaging

onmogelijk de rechten van alle burgers garanderen, gezien de meerderheid kan instemmen met het schenden van bepaalde rechten. Hier geldt het recht van de sterkste, de meerderheid, wat in feite tirannie is. Democratie kan niet fungeren naar behoren, daar het volk ook niet bekwaam is om te regeren, en er bekwame mensen nodig zijn om dit naar behoren uit te voeren. Vandaar dat Churchill de democratie “de slechtste vorm van regeren noemde, op alle andere methoden na die reeds geprobeerd zijn”.

Wel is democratie een handig middel van gelijkgezinden om hun wil aan anderen op te

leggen. Wij zien dit systeem of middel toegepast in landen, in verenigingen, in christelijke kerken en zelfs in gezinnen. Ná stemming geldt de wil van de meerderheid als norm en regel. Wanneer in een kerk een predikant wordt beroepen of een ambtsdrager moet worden gekozen, gelden de meeste stemmen. De anderen zijn niet in tel en hebben pech. De minderheid is en blijft de zwakste, ook al zou zich daaronder juist een hele wijze raadsman bevinden. Op deze wijze is er géén recht gedaan aan alle belangen. Wie het er niet mee eens is, kan zich afscheiden. Dat lukt bij een vereniging of kerk nog wel, maar het wordt moeilijker om zich van een gezin, of van een land af te scheiden, anders dan door emigratie. Wanneer een democratisch gekozen overheid ons niet bevalt, zullen wij het ermee moeten doen.

Periander was één van de 7 wijzen van Corinth, een tiran uit 627 v.Chr.

Exodus 23:2 Gij zult de menigte (dat is de meerderheid) tot boze zaken niet volgen; en gij zult niet spreken in een twistige zaak, dat gij u neigt naar de menigte, om het recht te buigen.

Men heeft het veel over het algemeen belang van een volk. Er zijn inderdaad algemene belangen, maar er zijn ook belangen-tegenstellingen. Wetten die door de meerderheid gemaakt zijn, dienen

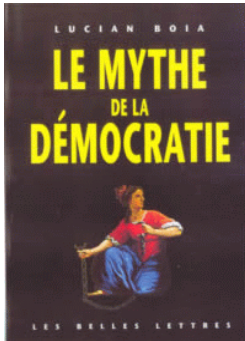
niet het algemeen belang. Of we het er al mee eens zijn of niet, wat een democratisch gekozen overheid bepaalt, moeten wij onder dwang uitvoeren, ook al hebben wij er totaal geen belang bij. Wij moeten allerlei belastingen betalen, waarmee zaken worden gefinancierd waar heel veel mensen het oneens mee zijn. De meerderheid in een democratie beslist welke wetten er tot stand komen. Het resultaat hiervan kunnen wij zien in ons eigen land, waar de wet voor het homo-huwelijk, de abortuswet en euthanasie-wet er doorgedrukt zijn. Andere landen volgen ons hierin, tegen wil en dank van een minderheid.

Democratie zou onze vrijheid bevorderen, hetwelk een utopie is, want de op deze wijze ontstane wetten kunnen juist onze vrijheid sterk beperken.

Democratie is geen garantie voor vrijheid. Ze ontnemt de minderheid juist haar vrijheid en legt die haar wil op. Democratie is uitgesproken tiranniek en dwaas, daar er geen sprake kan zijn van een gezamenlijke volkswijsheid. In een kerk, vereniging of gezin zijn eveneens niet alle leden even wijs. Slechts enkelen bezitten de wijsheid om met beleid te sturen. De uitkomst van een beslissing die door de meerderheid genomen is, hoeft niet per se goed te zijn. Het verstand en inzicht van een enkeling kan groter en beter zijn dan van de meerderheid.

Prediker 9:15 En men vond daar een armen wijzen man in, die de stad verloor door zijn wijsheid; maar geen mens gedacht denzelven armen man.

Wij kunnen aan de homohuwelijks-wet, de abortus-wet en euthanasie-wet zien dat via de democratie zelfs onbijbelse zaken bij wetgeving gelegaliseerd kunnen worden.

Moeten zij die in de minderheid zijn er zich maar bij neerleggen? Moeten zij die de Torah willen volgen zich schikken in hun lot?

Nee, de wijsheid vindt men algemeen niet bij de meerderheid. Elia stond in zijn eentje als profeet tegenover 400 profeten van Baäl. Uit het voorval in Lucas 17 blijkt dat de ware dankbaarheid niet bij de meerderheid is te vinden. Van de 10 gereinigde melaatsen keerde er slechts één terug om Jahweh de eer te geven.

15 En een van hen, ziende, dat hij genezen was, keerde wederom, met grote stemme God verheerlijkende.

16 En hij viel op het aangezicht voor Zijn voeten, Hem dankende; en dezelve was een Samaritaan;

17 En Jezus, antwoordende, zeide: Zijn niet de tien gereinigd geworden, en waar zijn de negen?

18 En zijn er geen gevonden, die wederkeren, om Gode eer te geven, dan deze vreemdeling?

19 En Hij zeide tot hem: Sta op, en ga heen; uw geloof heeft u behouden.

Het overgrote deel van Israël is afgeweken van Jahweh, slechts een overblijfsel of restje is behouden. Er waren ook maar enkele Godvrezende koningen, raadgevers en regeerders. Daar gold niet het 50 + 1 = de meerderheid die beslist.

Wetten die door democratische besluitvorming zijn gemaakt, zouden er zijn om het volk te beschermen. Deze wetten kunnen echter gebruikt worden tégen het volk. Er bestaat immers verschil tussen de wet der natuur waarin het recht van de sterkste geldt, en de natuurwet als recht,

Verklaring rechten v.d. mens

waar het sterkste recht geldt. Ons geweten kan pas goed functioneren als het vrij is, en niet onder dwang staat. Wij dienen vrije geesten te zijn, die echt kunnen kiezen zoals wij willen. Kunstenaars dienen ook over die vrijheid te beschikken in het maken van echte kunstwerken. Daar mag men geen regels voorschrijven.

Democratie mondt uit in dictatuur. Het zogenoemde Bevoegd Gezag of de Overheid wordt een dwangmatig lichaam dat zich zelfs met privé-zaken van burgers gaat bemoeien.

Zij vormen de maatschappij naar hun inzichten, waarbij de burgers geen invloed hebben. De leiders in het Bevoegd Gezag hebben verantwoordelijkheid, maar zodra men hen daarop wil aanspreken, is niemand thuis en schuift men zijn verantwoordelijkheid van de één op de ander. Zij willen de burgers algeheel controleren en de maatschappij regelen naar hun inzichten. De wet wenden zij aan om de burgers hun wil op te leggen. Hun wil is helaas niet gericht op de vrijheid en rechten van de burgers, maar dient ter bescherming van hun eigen macht en positie. Zij maken legio wetten, waarmee zij hun voordeel doen en hun positie versterken. De regelgeving en bemoeizucht wordt steeds groter, zoals we zien in de EU, waar wij tijdens de MKZ en Vogelpest zagen dat vanuit Brussel werd beslist hoeveel gezonde dieren er zouden worden afgemaakt.

Geen enkele staat op aarde is echt democratisch, gegrond op het natuurrecht. In alle democratische staten worden de burgers op grote schaal om de tuin geleid en beknot in hun vrijheden en rechten. Thomas van Aquino zei het reeds dat onrechtvaardige wetten in werkelijkheid geen wetten waren. Elke burger mag zich tegen onrechtvaardige wetten verzetten, teneinde de dictatuur omver te werpen. De overheid noemt het

overtreden van regels door burgers “burgerlijke ongehoorzaamheid”, hetgeen onjuist is. In een democratie zijn het immers de burgers die regeren, en is de overheid hun dienaar. De overheid dient de burgers te gehoorzamen, en niet andersom. Ergo, burgerlijke ongehoorzaamheid is uitgesloten, maar wel bestaat er bestuurlijke ongehoorzaamheid van de overheden. De overheid dient de burgers te beschermen, maar wie beschermt de burgers tegen de overheid?

Volgens deskundigen vonden de Grieken de democratie uit, met name in Athene. De macht bij een democratie is aan het volk, maar wonderlijk genoeg heeft tegelijkertijd niemand van het volk de macht. De plaats van de macht wordt weliswaar bezet door volksvertegenwoordigers als ministers, etc.. Maar in feite is de plaats van de macht onbezet en kan ook door niemand worden bezet. Immers, niemand kan heel het volk vertegenwoordigen, en zij die volksvertegenwoordigers zijn, kunnen zichzelf zo niet zien, want ze zijn ook maar mens. In de democratie is in werkelijkheid de macht aan niemand. De burgers in een democratie weten ook niet goed wat zij willen. Zij wanen zich vrij, maar leven in werkelijkheid onder de dictatuur die zijzelf verkozen.

Elia

Tijdens een zware landscrisis (droogte, schaarste en honger) was het de profeet Elia die alle politieke en religieuze machthebbers in heilig vuur

Elia door raven gevoed

trotseerde. Hij deed wondertekenen en zei het gehele volk de onverbloemde waarheid aan. Hij was een man van de oppositie. Helaas, hij vond geen gehoor en zijn verhaal vond geen ontvangst. Juist de woede der autoriteiten oogstte hij en kwam in de woestijn terecht, in de eenzaamheid. Elia werd er moedeloos en verslagen van. Daar onderging ook hij een diepe crisis, waar Jahweh tot hem sprak via natuurkrachten. Niet het geweld, maar de zachte stilte gaf hem de sprake van Jahweh te verstaan. Aan zijn zelfbeklag kwam een einde. Hij meende dat hij nog maar alleen overgebleven was. Nee, er waren er nog 7000, die hij weliswaar niet kende, maar die niet de knie voor Baäl hadden gebogen. Hij stond

dus niet alleen. Ook kreeg hij Elisa erbij. Doormiddel van zijn oppositie had hij de samenleving niet kunnen veranderen, maar was er juist meer weerstand ontstaan. Juist door de zachte stilte, door de leiding van de heilige Geest, kwam het tot stand wat hij niet had kunnen bereiken. Niet het recht van de sterkste, maar het recht van de Geesteswerking. Het tonen van een eerlijke levenswandel kan meer doen dat het bepreken van de mensen.

Niemand is foutloos, en wanneer de mensen zien dat wij genegen zijn onze fouten te herstellen, zullen zij ook hun fouten gaan herstellen. Abraham heeft door Zijn voorbeeld velen gevangen. Zijn voorbeeld straalde kracht uit, dwong respect af en lokte navolging uit.

Elia stond geheel alleen tegenover 400 priesters van Baäl. Dat was een hachelijk avontuur. Wanneer hier het democratisch beginsel van “de meeste stemmen gelden” was toegepast had Elia geen schijn van slagen gehad. Maar nu het volk voor de feiten en keus werd gesteld, sprak Jahweh door vuur, en zegevierde Elia.

Armen en verdrukten

Armen zitten meestal in de hoek der verdrukten. De rijken maken de dienst uit, kunnen zich permitteren om het recht der armen te krenken, althans dat menen zij. Zij wanen zich sterk, en het recht van de sterkste is aan hun kant. Vandaar de bede om verlossing, zie o.a.:

Job 6:23 Of bevrijdt mij van de hand des verdrukkers, en verlost mij van de hand der tirannen?

Prediker 4:1 ¶ Daarna wende ik mij, en zag aan al de onderdrukkingen, die onder de zon geschieden; en ziet, er waren de tranen der verdrukten, en dergenen, die geen trooster hadden; en aan de zijde hunner verdrukkers was macht, zij daarentegen hadden geen vertrooster.

Jesaja 19:20 En het zal zijn tot een teken, en tot een getuigenis den HEERE der heirscharen in Egypteland, want zij zullen tot den HEERE roepen vanwege de verdrukkers, en Hij zal hun een Heiland en Meester zenden, Die zal hen verlossen.

Jesaja 49:26 En Ik zal uw verdrukkers spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, de HEERE, uw Heiland ben, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.

Jeremia 21:12 O huis Davids! zo zegt de HEERE: Richt des morgens recht, en verlost den beroofde uit den hand des verdrukkers; opdat Mijn gramschap niet uitvare als een vuur, en brande, dat niemand blussen kunne, vanwege de boosheid uwer handelingen.

Jeremia 22:3 Zo zegt de HEERE: Doet recht en gerechtigheid, en redt den beroofde uit de hand des verdrukkers; en onderdrukt den vreemdeling niet, den wees noch de weduwe; doet geen geweld en vergiet geen onschuldig bloed in deze plaats.

Jeremia 25:38 Hij heeft, als een jonge leeuw, Zijn hutte verlaten; want hunlieder land is geworden tot een verwoesting, vanwege de hittigheid des verdrukkers, ja, vanwege de hittigheid Zijns toorns.

Sefanja 3:19 Ziet, Ik zal te dien tijde al uw verdrukkers verdoen; en Ik zal de hinkenden behoeden, en de uitgestotenen verzamelen; en Ik zal ze stellen tot een lof, en tot een naam, in het ganse land, waar zij beschaamd zijn geweest.

Het recht van de sterkste (van de meerderheid) blijkt goddeloos te zijn in de meeste gevallen. Abel stond tegenover Kaïn -de oudste en sterkste- en moest zijn door Jahweh aangenomen offer met de dood bekopen. Bij Jozef gaat het om één tegen tien. Jozef had profetische dromen gedroomd, waarvan de meerderheid vond dat het arrogantie van Jozef was. Zij verkochten Jozef. Dit is een demonstratie van het recht der sterksten.

“Nee”, zei Jahweh tegen Gideon, nadat hij een groot leger had verzameld, “stuur de meesten maar weer naar huis”. Uiteindelijk bleven er slechts 300 mannen over, want de verlossing van Jahweh hangt niet van het getal der meerderheid af”, zie Richteren 7.

Simson verslaat een leeuw

Job stond ook tegenover drie vrienden, die hem onterecht beschuldigden.

Daniël stond tegenover een grote meerderheid en belandde in de leeuwenkuil, maar werd daar op wonderlijke wijze uit gered. De drie vrienden van Daniël werden in de vurige oven geworpen en ook zij overleefden door een Godswonder. Simson vocht als eenling tegen een meerderheid, als Nazireeër.

Geen democratie, maar wat dan?

Herstel van het koningschap van David. Rechtvaardige koningen, die de verdrukten en armen recht doen.

Het ontbreekt ons intussen meestal aan wijsheid en Godsvertrouwen, om Hem te raadplegen, zoals in de Bijbel werd gedaan via het lot, dat in de schoot werd geworpen, zie:

Spreuken 16:33 ¶ Het lot wordt in den schoot geworpen; maar het gehele beleid daarvan is van den HEERE.

Spreuken 18:18 ¶ Het lot doet de geschillen ophouden, en maakt scheiding tussen machtigen.

Men komt met sommige problemen niet tot een oplossing voor alle partijen. Moet er dan maar gestemd worden, waarbij de meerderheid van stemmen het gelijk krijgt toegewezen? Dat is nooit bevredigend.

Men dient de uitslag van Jahweh te verwachten, waar wij geen antwoord kunnen vinden. We zien dat David bijna altijd Jahweh raadpleegde, en ook Saul aanvankelijk dit deed, hoewel later Jahweh hem niet meer antwoordde.

Lot-werpen

In Bijbelse tijden wierp men dikwijls het lot, waarvan men vertrouwde dat de uitkomst van Jahweh was. Hij zou het lot besturen. Het lot loste de geschillen die er konden ontstaan op, waarin men de besturing van Jahweh zag en ook erkende. Jahweh handelt immers niet naar het aanzien van personen, maar naar recht. Het lot werd gebruikt als zijnde de Godsspraak. Bij de verkiezing van een koning, zoals in 1Samuel 10:20 werd het lot gebruikt, maar ook bij de verdeling van het land, Psalm 16:25, Micha 2:5,

Jozua 18:6 En gijlieden zult het land beschrijven in zeven delen, en tot mij herwaarts brengen, dat ik voor ulieden het lot hier werpe voor het aangezicht des HEEREN, onzes Gods.

Jozua 18:8 Toen maakten zich die mannen op, en gingen heen. En Jozua gebood hun, die heengingen om het land te beschrijven, zeggende: Gaat, en doorwandelt het land, en beschrijft het; komt dan weder tot mij, zo zal ik ulieden hier het lot werpen, voor het aangezicht des HEEREN, te Silo.

Tevens werd het lot gebruikt om schuldigen aan te wijzen, en/of onschuldigen, zoals blijkt uit: Jozua 7:13 inzake Achan, en 1Samuel 14:56 inzake Jonathan, en Jona 1:7 inzake Jona zelf.

Ook van JHWH wordt gezegd -in overdrachtelijke zin- dat Hij het lot werpt, zie:

Jesaja 34:17 Want Hij Zelf heeft voor hen het lot geworpen, en Zijn hand heeft het hun uitgedeeld met het richtsnoer; tot in der eeuwigheid zullen zij dat erfelijk bezitten, van geslacht tot geslacht zullen zij daarin wonen.

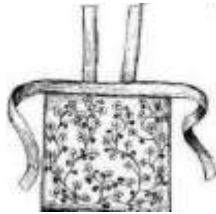
De loten werden -naar men denkt- in een orakeltas gestopt (de efod) en daarna geschud, totdat er één naar voren kwam, zie Exodus 28:25-28, Spreuken 16:33.

Ook werden er oudtijds wel pijlen gebruikt om het lot te werpen in landen buiten Israël, zoals kinderen het radja-spel hebben, een bundel pijlen die men uit elkaar liet vallen en dan bekeek hoe de pijlen lagen. De lever van dieren (meestal van een varken) werd ook bekeken om daaruit het lot te voorspellen.

Ezechiël 21:21 Want de koning van Babel zal aan de wegscheiding staan, aan het hoofd van de twee wegen, om waarzegging te gebruiken; hij zal zijn pijlen slijpen; hij zal de terafim vragen, hij zal de lever bezien.

De zilveren beker van Jozef was ook een soort medium om daarmee waar te nemen, dat is waar te zeggen. In de beker deed men water, en boven op het water liet men een druppel olie vallen, om te zien welke kleuren en vormen er dan ontstonden, zie

Genesis 44:5 Is het deze niet, waaruit mijn heer drinkt? en waarbij hij iets zekerlijk waarnemen zal?

De tas waarin de Urim en Thummim opgeborgen waren

In Israël werd ook het orakel met een stok gebruikt, dat men waarschijnlijk van omliggende volkeren had afgezien en overgenomen, zie Hosea 4:12:

12 ¶ Mijn volk vraagt zijn hout, en zijn stok zal het hem bekend maken; want de geest der hoerereien verleidt hen, dat zij van onder hun God wegwoeren.

Zo denkt men dat de Urim en Thummim eruit zagen

De wet van Jahweh stond slechts één middel toe, namelijk het gebruik van de Urim en Thummim, om daardoor de wil van Jahweh te vragen. Al het andere heette “kèsem”, dat is afgoderij en waarzeggerij.

Duidelijk is dat het lot-werpen bij de landverdeling, bij een erfenis of bij kleding van geheel andere aard is, zoals in Psalm 22:19, Numeri 26:55, Jozua

15:1, Spreuken 18:18, waar het gaat om geschillen te slechten, en in Leviticus 16:8 om de bok voor Azazel aan te wijzen, de zondebok.

Israël was ervan overtuigd dat álles in het leven in Jahweh's handen lag, en wanneer de mens voor moeilijke beslissingen komt te staan, waarbij een onafhankelijk antwoord noodzakelijk is, hij dat het beste in de hand van Jahweh kan leggen. Hoe men de wil van Jahweh er dan in of uit kende, blijft evenwel onduidelijk.

Hogepriester met Borstlap

De meerdere zal de mindere dienen

Genesis 25:23 En de HEERE zeide tot haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natiën zullen zich uit uw ingewand van een scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere dienen.

Romeinen 9:12 Zo werd tot haar gezegd: De meerdere zal den mindere dienen.

Jeremia 31:22 Hoe lang zult gij u onttrekken, gij afkerige dochter? Want de HEERE heeft wat nieuws op de aarde geschapen: de vrouw zal den man omvangen.

Jahweh wil geen samenleving waarin de meerderheid heerst, maar een samenleving waarin de meerdere de mindere dient!

De Romeinen hadden een gezegde: homo homini lupus. Dat is: de mensen zijn voor elkaar als wolven. De geschiedenis en het dagelijks leven bevestigt helaas de waarheid van deze spreuk. Verliezers waren in de ogen der Romeinen minderwaardigen, die hun mens-zijn hadden verloren, om hun verdere leven als rechteloze slaven te worden behandeld. Alleen het feit dat men de oorlog had verloren, maakte hen tot rechtelozen. Hier werkt duidelijk het recht van de sterkste, van de overwinnaar. Altijd al hebben de minder begaafden en zwakken in de samenleving in de hoek der verdrukten gezeten. Dat zouden nutteloze mensen zijn, die de

samenleving veel geld kosten. Zo dachten de Nazi's, en zo denken ook heel veel politici momenteel. Ook het ongebooren kind moet het ontgelden, dat slachtoffer werd van abortus provocatus, een wettelijk gemotiveerde moord. Deze moord scheidt echter een nieuw probleem, nl.

die van de vergrijzing, daar er te weinig kinderen worden geboren. Om de vergrijzing tegen te gaan heeft men euthanasie gelegaliseerd! En zo draait de rosmolen voort. Wij zien het in onze samenleving dat wij elke dag op mensen stuiten die autoritair zijn, en die in naam van de democratie het recht in hun hand

nemen om ons het leven bitter te maken. In een democratie treden de leiders meestal op als een soort goden, waarbij geen plaats overblijft voor het christelijk geloof. Alzo belanden wij als vanzelf in een totalitaire staat.

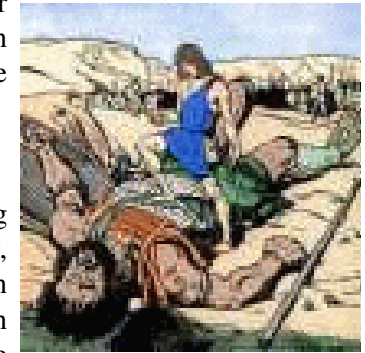
De sterkste heeft veel eerder plichten dan meerdere rechten! De keizers van het Romeinse rijk lieten het recht van de sterkste prevaleren, en onder dat soort recht leven wij heden ten dage nog. Wanneer wij naar andere landen in de wereld kijken waar het Romeinse recht niet terecht kwam, kunnen wij de vraag stellen welke van de twee kwaden de minst kwade is. In veel andere landen lijdten burgers eveneens onder onmogelijke omstandigheden.

In het patriarchaat is de man de sterkste, die zijn recht laat gelden. Hetzelfde recht van de overwinnaars. Of men nu een criminele boeven-natie neemt die een burgerlijk hoogstaand land bezet, en daarna zijn tegenstanders berecht. Of dat men een land neemt als Amerika dat Irak binnenvalt en Saddam laat berechten door een pro-Amerikaans bewind, overal geldt het recht van de sterkste, van de overwinnaar. Volgens de vermoordde Pim Fortuyn is de islam onze grootste bedreiging, gezien er bijna

geen conflict ter wereld is, waar de islam geen prominente rol speelt. De Islamieten beogen de sterksten te worden en verkrijgen grote eer in de hemel, die vol maagden is. Wat wil je nog meer, aldus Fortuyn.

Het recht van de sterkste is pure geweldpleging op de zwakken, op de minderheid. Hier is recht gelijk aan geweldadige actie. Recht is op deze wijze geen gerechtigheid, maar barbarisme, dus groot onrecht. Aldus kan men in naam van het recht het grootste onrecht ervaren of plegen.

Athene

In Athene was een volksvergadering (ecclesia) van mannen boven de 20 jaar, die 10x per jaar vergaderden. Men verkoos uit deze mannen een raad van 500, welke optrad namens de

volksvergadering. Zij controleerden de ambtenaren. Uit de volksvergadering kwamen de rechtbanken voort. Zij konden als Raad-der-500 ook de wetten wijzigen (nomothesia).

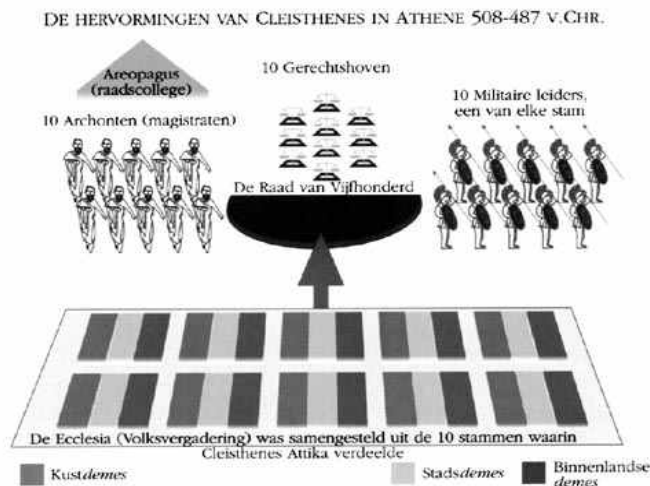

Atheense volksvergadering

Deze raad vergaderde in groepen van 50, die elk een tiende deel van het jaar hun macht mochten uitoefenen. Elke dag werd via het lot een nieuwe voorzitter gekozen. Men was slechts voor één dag voorzitter. Op gelijke wijze werd de macht verdeeld, om ook zoveel mogelijk burgers bij het

lands- en stadsbestuur te betrekken. Op deze wijze vielen de klasstegenstellingen zoveel mogelijk weg. Toch was de harmonie in Athene slechts schijn. Het patriotisme was er een farce, en de politieke idealen werden nooit verwezenlijkt. De partijstrijd woekerde er voort, ondanks de democratische beginselen. Politieke schandalen waren er dan ook geen zeldzaamheid. Het mysterie van de democratie is, dat zij de vertegenwoordigers ervan met bevoegdheden bekleedt, die de burgers zelf niet hebben. Op die wijze wordt het onrecht tegenover de burgers georganiseerd en gemonopoliseerd. In dit geval is het recht van de

sterkste een democratische georganiseerd onrecht. Wanneer recht niets anders is dan het volgen van een stel beleidsregels, en als er geen geloofwaardige grond is om deze regels “natuurlijk” te noemen, is er ook geen plaats om te spreken over natuurrechten. Hier is alle recht het resultaat van menselijke willekeur, om zijn wil anderen op te leggen. Recht is de toestand van wederzijds respect onder de mensen. Rechtvaardigheid is de vaardigheid om met eerbied te handelen voor de natuurlijke rechten van de mensen. Niet ieder het zijne en ikke het meeste! In een coöperatieve samenleving is het een wederzijds dienen en geen overheersen. Wij zijn elkaars gelijken. David was geen Heerser, Hij was de Gelijke van het volk, nederig en zachtmoedig, solidair en dienend. Het democratische systeem wil een sterk maatschappelijk gezag, waarbij men de mensen zoveel als mogelijk de mogelijkheid belet om zelf in hun eigen behoeften te voorzien. Men houdt kunstmatig de mensen afhankelijk van de staat, dus onderdanig, door subsidies en allerlei uitkeringen. Er zijn staatsvoorzieningen, staatscholen, staatsbedrijven, staatsvervoer, etc..

Oorlog

Tijdens oorlogen gold en geldt altijd het recht van de sterkste, van de overwinnaars. Dat kunnen wij uitgebreid in de Bijbel lezen. Vandaar dat

men zo sterk mogelijk voor de dag kwam. De Filistijnen kwamen ten tijde van Saul met hun machtige reus Goliad voor de dag. Ook hier zien wij het Goddelijk principe werken tégen deze vormen van machtsvertoon. David overwon Goliad met vijf gladde stenen, waarvan er één in het hoofd van de reus doordrong en hem velde.

Het ligt niet aan de meerderheid om te overwinnen. Het volk Israël werd regelmatig met de neus op de feiten gedrukt, dat het niet de meerderheid was waarin de kracht der overwinning kon schuilen. Het was Jahweh, die Israëls overwinning was en is. Zie de prachtige tekst van 2Kronieken 32:7-8

7 Zijt sterk, en hebt een goeden moed, vreest niet, en ontzet u niet, voor het aangezicht des konings van Assyrie, noch voor het aangezicht der ganse menigte, die met hem is; want met ons is er meer, dan met hem.

8 Met hem is een vleselijke arm, maar met ons is de HEERE, onze God, om ons te helpen, en om onze krijgen te krijgen. En het volk steunde op de woorden van Jehizkia, den koning van Juda.

Salomo trad op voor de zwakken en minderbedeelden. Ook de armen moest recht en gerechtigheid worden gegeven. Zie o.a. Psalm 72:

1 ¶ Voor Salomo. O God! geef den koning Uw rechten, en Uw gerechtigheid den zoon des konings.

2 ¶ Zo zal hij Uw volk richten met gerechtigheid, en Uw ellendigen met recht.

3 De bergen zullen den volke vrede dragen, ook de heuvelen, met gerechtigheid.

4 Hij zal de ellendigen des volks richten; hij zal de kinderen des nooddruftigen verlossen, en den verdrukker verbrijzelen.

12 Want hij zal den nooddruftige redden, die daar roept, mitsgaders den ellendige, en die geen helper heeft.

13 Hij zal den arme en nooddruftige verschonen, en de zielen der nooddruftigen verlossen.

14 Hij zal hun zielen van list en geweld bevrijden, en hun bloed zal dierbaar zijn in zijn ogen. Etc.

Ook Psalm 110 is een Messiaanse psalm, waar Jahweh tot de Meester van de psalmist sprak: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden maak tot een voetbank. Deze Meester is de eindtijd-Messias, de zone Davids, ook wel David of Zerubbabel genoemd. Hij zal Zijn regeerscepter uit Sion zenden in naam van Jahweh, Die tot hem zegt: Heers in het midden van uw vijanden!

Het volk waarover de eindtijd-Messias zal heersen, zijn de verloren schapen van het huis Israëls in de verstrooiing, die weer bijeen vergaderd zullen zijn. Dat volk zal zeer gewillig zijn op de dag van zijn inwijding. In heiligheid -als een nieuwe geboorte- zal voor hem de dauw van zijn jeugd zijn. Hoewel de eindtijd-Messias mogelijk al op leeftijd zal zijn - dus ervaren- zal hij zich verjongd en vernieuwd gevoelen gelijk de jeugd van een arend, Psalm 103:5.

Jahweh heeft het hem gezworen en het zal Hem niet berouwen, dat hij tevens priester zal zijn naar de orde van Melchizedek. Hij is de Priester/Koning, naar gelijkenis van Melchizedek, zie Hebreeën 5-9, 7:21.

In de dag van Jahwehs toorn zal Hij een grote overwinnaar zijn en zal koningen verbrijzelen. Hij zal strafgericht houden onder de volkeren. De wereld zal vol dode lichamen liggen vanwege wereldomvattende oorlogen en rampen. Er zullen veel slachtoffers vallen. En die het hoofd is (een president of koning) van een zeer groot land of deel der aarde, zal eveneens verbrijzeld worden. Dat zou de president van Amerika of Rusland kunnen zijn, of als Bill Clinton president van de VN wordt en zijn vrouw Hillary de eerste vrouwelijke presidente van Amerika.

De Messias zal op zijn weg uit de levende waterstromen drinken en zijn hoofd opheffen, dat wil zeggen, hij zal in volkomen overeenstemming met de thora handelen, dat is met de wil van Jahweh accorderen.

Hier geldt inderdaad het recht van de sterkste, gezien Jahweh de Almacht is, dat wil zeggen, de Sterkste, maar wel naar recht en billijkheden!

Die tijd is nabij, zoals psalm 110 het beschrijft:

1 ¶ Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.

2 De HEERE zal den scepter Uwer sterkte zenden uit Sion, zeggende: Heers in het midden Uwer vijanden.

3 Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn.

4 De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.

5 ¶ De HEERE is aan Uw rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns.

6 Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene, die het hoofd is over een groot land.

7 Hij zal op den weg uit de beek drinken; daarom zal Hij het hoofd omhoog heffen.

“Men mag de waarheid niet verwarren met de mening van de meerderheid”.

Spreek van de Franse dichter Jean Cocteau 1889-1963:

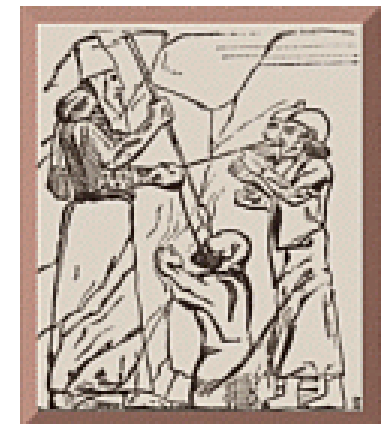
Citaat uit het Reformatorisch Dagblad 26-8-05 van dr. C.S.L. Janse:

“Wat goed, waar en recht is, kan nooit bij meerderheid van stemmen worden vastgelegd”.

Eenmaal zal JHWH regeren, dat houdt in: een gezamenlijk gemeenschapsleven en géén overheersing!

De voet op de nek van de overwonnen vijand

Salmanasser steekt de ogen uit van gevangenen